

หนอนหัวดำมะพร้าว

ลักษณะ

ตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อกลางคืนปีกสีเทาอ่อนมีจุดสีเทาเข้มที่ปลายปีก ลำตัวแบน สามารถวางไข่ตั้งแต่ 49-490 ฟอง ไข่มีลักษณะกลมรีแบนวางไข่เป็นกลุ่ม ไข่เมื่อวางใหม่ มีสีเหลืองอ่อนและ สีจะเข้มขึ้นเมื่อใกล้ฟัก ตัวหนอนที่ฟักใหม่จะมีหัวสีดำ ลำตัวสีเหลือง สีของส่วนหัวจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้มเมื่ออายุมากขึ้น ตัวหนอนมีสีน้ำตาลอ่อนและ มีลายสีน้ำตาลเข้มพาดยาวตามลำตัว

พืชอาศัย

มะพร้าว ตาล โตนด อินทผลัม หมาก ปาล์มน้ำมัน ปาล์มประดับต่าง ๆ เช่น ตาลฟ้า ปาล์มหางกระรอก หมากเขียว หมากแดง **จึง นอกจากนั้นยังพบลงทำลายต้นกล้วยที่ปลูกใต้ต้นมะพร้าว**

การป้องกันกำจัด

1. ตัดใบที่มีหนอนหัวดำลงทำลาย นำลงมาเผาหรือฝังทำลาย
2. การพ่นด้วยชีวภัณฑ์ บีที ซึ่งเป็นจุลินทรีย์ที่มีประโยชน์ในการควบคุมหนอนผีเสื้อศัตรูพืช อัตรา 80-100 มิลลิลิตร ผสมน้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่นต้นละ 3-5 ลิตร ให้ทั่วทรงพุ่ม ขึ้นกับขนาดทรงพุ่ม และเครื่องพ่น ให้พ่น 3 ครั้งติดต่อกัน ห่างกันครั้งละ 7-10 วัน
3. การใช้แตนเบียนควบคุมหนอนหัวดำมะพร้าว ได้แก่ แแตนเบียน โคนิโอสซิส นิแฟนติส แนะนำให้ปล่อย ตัวเต็มวัย อัตรา 50 - 100 ตัวต่อไร่ ปล่อย 3 ครั้ง แต่ละครั้งห่างกัน 1 เดือน หากสามารถปล่อยแตนเบียน โคนิโอสซิส ได้มากจะทำให้เห็นผลในการควบคุมเร็วขึ้น
4. การควบคุมด้วยสารเคมีโดยวิธีฉีดเข้าลำต้น เป็นวิธีที่ใช้ในกรณีที่พบหนอนหัวดำระบาดรุนแรง ห้ามใช้กับมะพร้าวที่มีลำต้นสูงน้อยกว่า 12 เมตร และไม่ให้ใช้ใช้ในมะพร้าว นำหอมและมะพร้าวกะทิ
 - 4.1 ตัดเลือกต้นมะพร้าวที่มีความสูงมากกว่า 12 เมตร
 - 4.2 ใช้ส่วนที่ตัดแปลงจากเครื่องตัดหญ้า โดยส่วนปลายตัดใบพัดออก แล้วตัดแปลงใส่ดอกสว่านแทน
 - 4.3 ทำการเจาะต้นมะพร้าวสูงจากพื้นดินประมาณ 1 เมตร โดยใช้ดอกสว่านขนาด 4 - 5 หุน เจาะต้นละ 2 รู ตรงข้ามกัน ความลึกประมาณ 10 เซนติเมตร การเจาะต้องเอียงให้ทำมุม 45 องศา ป้องกันสารไหลย้อนออกมา
 - 4.4 ใส่สารฆ่าแมลง อีมาเมกตินเบนโซเอต (1.92% อีซี) อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อต้น โดยแบ่งใส่ครึ่งหนึ่งของสารต่อ 1 รู พร้อมกัน
 - 4.5 หลังใส่สารใช้ดินน้ำมันอุดให้ได้ขนาดประมาณ 1 ลูกบาศก์นิ้ว อุดตรงรูทันทีเพื่อป้องกันแรงดันที่จะทำให้สารไหลย้อนออกมา

ลักษณะ ใบติดทุเรียน

ใบเพลสลาดที่เป็นโรคจะมีจุดฉ่ำน้ำรูปร่างไม่แน่นอน แผลจะขยายใหญ่ขึ้นคล้ายถูกน้ำร้อนลวก เป็นสีน้ำตาลอ่อน อาการใหม้อาจจะเกิดที่บริเวณขอบใบด้านปลายใบ กลางใบหรือทั้งใบ ใบที่ถูกเชื้อราทำลายจะมีเส้นใยสีน้ำตาลอ่อนยึดอยู่เป็นแผง และเส้นใยของเชื้อรา สามารถทำลายใบที่อยู่ติดกันได้ สามารถแพร่กระจาย โดยใบที่เป็นโรคร่วงหล่นไปตกค้างอยู่กับใบอ่อนที่อยู่ในตำแหน่งถัดลงมาและบริเวณโคนต้น ทำให้เกิดแหล่งสะสมของเชื้อราที่จะแพร่กระจายต่อไป

การป้องกันกำจัด

1. ตัดใบที่มีหนอนหิวตำลงทำลาย นำลงมาเผาหรือฝังทำลาย
2. การพ่นด้วยชีวภัณฑ์ บีที ซึ่งเป็นจุลินทรีย์ที่มีประโยชน์ใช้ในการควบคุมหนอนผีเสื้อศัตรูพืช อัตรา 80-100 มิลลิลิตร ผสมน้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่นต้นละ 3-5 ลิตรให้ทั่วทรงพุ่ม ขึ้นกับขนาดทรงพุ่ม และเครื่องพ่น ให้พ่น 3 ครั้งติดต่อกัน ห่างกันครั้งละ 7-10 วัน
3. การใช้แตนเบียนควบคุมหนอนหิวตำมะพร้าว ได้แก่ แแตนเบียน โคนิโอสซิส นิแฟนติส แนะนำให้ปล่อย ตัวเต็มวัย อัตรา 50 - 100 ตัวต่อไร่ ปล่อย 3 ครั้ง แต่ละครั้งห่างกัน 1 เดือน หากสามารถปล่อยแตนเบียน โคนิโอสซิส ได้มากจะทำให้เห็นผลในการควบคุมเร็วขึ้น
4. การควบคุมด้วยสารเคมีโดยวิธีฉีดเข้าลำต้น เป็นวิธีที่ใช้ในกรณีที่พบหนอนหิวตำระบาดรุนแรง ห้ามใช้กับมะพร้าวที่มีลำต้นสูงน้อยกว่า 12 เมตร และไม่ใช้ใช้ในมะพร้าวน้ำหนักและมะพร้าวกะทิ
 - 4.1 ตัดเลือกต้นมะพร้าวที่มีความสูงมากกว่า 12 เมตร
 - 4.2 ใช้ส่วนที่ตัดแปลงจากเครื่องตัดหญ้า โดยส่วนปลายตัดใบตัดออก แล้วตัดแปลงใส่ดอกสว่านแทน
 - 4.3 ทำการเจาะต้นมะพร้าวสูงจากพื้นดินประมาณ 1 เมตร โดยใช้ดอกสว่านขนาด 4 - 5 หุน เจาะต้นละ 2 รู ตรงข้ามกัน ความลึกประมาณ 10 เซนติเมตร การเจาะต้องเฉียงให้ทำมุม 45 องศา ป้องกันสารไหลย้อนออกมา
 - 4.4 ใส่สารฆ่าแมลง อีมาเมกตินเบนโซเอต (1.92% อีซี) อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อต้น โดยแบ่งใส่ครึ่งหนึ่งของสารต่อ 1 รู พร้อมกัน
 - 4.5 หลังใส่สารใช้ดินน้ำมันอุดให้ได้ขนาดประมาณ 1 ลูกบาศก์นิ้ว อุดตรงรูทันทีเพื่อป้องกันแรงดันที่จะทำให้สารไหลย้อนออกมา

ลักษณะ

ใบจุดสาหร่าย

เกิดขึ้นได้ทั้งที่ใบและกิ่ง อาการบนใบจะเห็นเป็นจุดหรือดวงสีเทาอ่อนปนเขียว จุดนูนขึ้นจากผิวใบเล็กน้อย ขอบของจุดมีลักษณะเป็นแฉกๆ ไม่เรียบ จุดเล็กๆ นี้จะขยายใหญ่ขึ้นในสภาพความชื้นสูงและได้รับแสงแดดเพียงพอ เมื่อสาหร่ายแก่ขึ้นจะเปลี่ยนเป็นสีแดงสนิมเหล็ก ลักษณะคล้ายกำมะหยี่ ปรากฏอาการจุดสนิมออกมา ซึ่งเป็นระยะที่สร้างอวัยวะสืบพันธุ์เพื่อแพร่ไปยังส่วนต่างๆ ของต้นพืช จุดสนิมเกิดกระจัดกระจายบนใบ ทำให้พื้นที่สังเคราะห์แสงของใบลดลง และยังดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบพืช ทำให้ใบซีดเหลือง และร่วงในที่สุด ส่วนอาการที่กิ่งจะมีลักษณะคล้ายขนนกกำมะหยี่สีแดงหรือสีน้ำตาลแดงขึ้นเป็นหย่อมๆ สาหร่ายจะเข้าทำลายกิ่งเล็กและเจริญปกคลุมผิวกิ่ง ต่อมากิ่งจะแตกและพบสาหร่ายเจริญแน่นหนาที่ผิวเนื้อเยื่อกิ่งที่แตก ต้นพืชที่มีขนาดเล็ก อายุ 1 - 2 ปี มีทรงพุ่มแน่นทึบ และได้รับแสงแดดไม่ทั่วถึงอาจเกิดความเสียหายได้

การป้องกันกำจัด

1. เก็บรวบรวมใบที่เป็นโรคและร่วงหล่นอยู่ในบริเวณสวนไปเผาทำลาย
2. พบอาการของโรคเพียงเล็กน้อย ตัดส่วนที่เป็นโรคไปเผาทำลาย
3. ตัดแต่งทรงพุ่มให้โปร่ง เพื่อลดความชื้นภายในทรงพุ่ม
4. เมื่อพบใบแก่ถูกทำลายมากกว่าร้อยละ 30 ต่อดัน แนะนำให้ใช้สารเคมี

คอปเปอร์ออกไซด์คลอไรด์ 85% WP อัตรา 50 กรัม/น้ำ 20 ลิตร
ฉีดพ่นที่ใบให้ทั่วทั้งต้น หรือใช้ฉีดพ่นป้องกันเป็นระยะๆ